

עת"א 6230/02 - רועי אשטר נגד שרות בתי הסוהר, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 18-02-6230 אשטר(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'
תיק חיזוני: מס' תיק חיזוני

בפני	כבוד השופטת מיכל ברנט
העוטר	רועי אשטר (אסיר)
נגד	1. שרות בתי הסוהר
המשיבים	2. מדינת ישראל

החלטה

כללי

הוועتر הוא אסיר פלילי המרצה 7 שנות מאסר ו-6 חודשים בגין עבירות הריגה ושיבוש מהלכי משפט, את מאסרו הוא מרצה מיום 31.8.14 וממועד תום ריצוי מאסרו המלא 27.2.22. זהו מאסרו הראשון, והוא מסווג לקטגוריה ב-1.

הוועתר מלון על דחית בקשתו לצאת לחופשה מיוחדת לרגל אירוע בר המצווה של אחיו א.א., שעדין להתקיים ביום 22.2.18, תחילת בעיליה לטוראה שתתקיים בשעה 10:00 ברחבת הכותל, ובהמשך בשעה 13:00 בתכנסות במסעדת ירושלים.

טענות ב"כ הצדדים

לטענת ב"כ העוטר, הווער של העוטר נפרדו לפני שנים רבות, האב אינו מתגורר בארץ, והווער משתמש דמות אב ומשענת לאחיו. ב"כ העוטר הפנתה למכתבים שערכה שרון בר, פסיכולוגית חינוכית המטפלת בא.א., בהם עמדה על הקשר חזק בין האחים ועל המלצהה (בעבר) להטייר להם ביקורים ממושכים יותר ועל המלצהה כיום לאפשר לעוטר להשתתף בחגיגת בר המצווה של א.א..

ב"כ המשיב מתנגד ליציאת העוטר לחופשה חריגה לרגל בר המצווה מהטעם שאירוע בר מצווה של אח אינו נמצא ברשימת הטעמים המיוחדים המנויים בפקנ"צ 04.40.00 חופשות אסירים. אין לנו כי א.א. לא הגיע כמעט לבקר את העוטר במהלך מאסרו, בניגוד לקשר הקרוב ביניהם נתנו על ידי העוטר.

בנוספ' מתנגדת משטרת ישראל ליציאת העוטר לחופשה חריגה, מהטעם של אחר האירוע הפלילי, בגין מרצה העוטר עונש מאסר, הוא היה דרשו לחקירה וברוח מהרשויות אף ברוח הארץ, ככל הנראה בזיהות בדודה ובסיוע של אנשים

נוספים, ומכאן כי אין לתת אמון בעוטר שלא ינצל את החופשה למטרת בריחה מאיימת הדין. כן הוגש מידע מודיעיני אודות פעילות של העוטר.

בمعد הדין לפני השיבה ב"כ העוטר לטענות האמורויות, וטענה כי בגין לטענת ב"כ המשיב, הרי שא.א. מגיע יחד עם האם כמעט לכל הביקורים של העוטר, וכי העוטר לא מסוווג כסג"ב.

אשר להגדרות פקודת הנציבות נתען, כי אף שעוניו של העוטר אינם נכלל בתנאי הפקודה ביחס ליציאה לחגיגת בר מצווה של "בן האסיר", הרי שמדובר בקשרה ראשונה ונוכח נסיבותיו הייחודיות של העוטר יש מקום להכליל את עוניו במסגרת סעיף הסל יג'.

דין והכרעה

עינתי במכtabה של הפסיכולוגית שרון בר, במכtabו של הקטן א.א., ובמכtabה של האם רחל'י צץ.

כמו כן עינתי במידע המודיעיני בעוניו של העוטר, אשר בעיקרו מתייחס לתקופה שקדמה למעצרו ומאסרו בגין התקיק הנוכחי, מידע אשר עמד לעיני המשיבה אשר על אף האמור בו לא סיוגה אותו כסג"ב.

אשר לדיעה 205 הועבר לעוני עמוד אחד אשר לא ברור ממנו שיוכה של הידיעה לעוטר דוקא.

מכל מקום, מצאתי כי בשים לב לטיב קשר בין העוטר לא.א. ולנסיבות חייהם ניתן לכלול את נסיבות המקירה דין כנסיבות הומאניטריות המצדיקות להיעתר לבקשותו של העוטר לצאת לחופשה חריגה לרגל חגיגת בר המצווה של א.א., על פי פקודת נציבות 00.40.40.00 חופשöt אסירים, סעיף 2(ג) לפרק ח' - חופשה מטעמים מיוחדים, וזאת בתנאים, אף מכבדים, אשר יקבעו על ידי המשיב ואשר יש בהם לאין את החשש שהעוטר לא ישוב לריצוי מאסרו.

ניתנה היום, ג' אדר תשע"ח, 18 פברואר 2018, בהעדר הצדדים.